NEDĚLNÍK

Nebudu už s vámi, pokud to proklaté neodstraníte ze svého středu! /Joz 7,12/

Pravidelný program

pondělí, 18:00 ATM v Armádě spásy (Rybářská 86)

úterý, 18:00 ATM v Křesťanském sboru (Čapkova 7)

středa, 18:00 ATM v Československé církvi husitské (Olbrichova 21)

čtvrtek, 18:00 ATM v Českobratrské církvi evangelické (Lidická 2)

pátek, 18:00 ATM v Církvi bratrské (Hradecká 50)

pátek, 16:00 Lavina na Štítině

sobota, 17:00 bohoslužba v Bruntále (Pavel Barot)

sobota, 18:00 ATM v Církvi adventistů sedmého dne (Olomoucká 51)

neděle, 09:30 bohoslužba s Večeří Páně (Nathan Beck)

neděle, 18:00 ATM v Církvi nové naděje (Čapkova 7)

Život stanice v Elimu

pondělí, 18:30 - modlitební
úterý, 18:00 - výuka židovských biblických tanců
středa, 17:30 - Lighthouse
čtvrtek, 15:00 - Awana
neděle, 09:30 - bohoslužba

Co s sebou vzít do nového roku?

Petr Polách | Jozue 7

Nový rok může být novým počátkem, ale potřebujeme odložit nepotřebné věci, které náš tíží.

Kterou jednu věc / zvyk / postoj chcete dnes pohřbít z důvodu neužitečnosti či škodlivosti?

✏️.....

.....

.....

.....

.....

Pro potvrzení o darech, poskytnutých sboru v roce 2017, prosím kontaktujte Petru Hajkovou - petrahaj@seznam.cz

Pastýřský dopis předsedy Rady Církve bratrské

Milí přátelé, sestry, bratři,

srdečně Vás na přelomu kalendářního roku zdravím slovy proroka Izajáše: On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. (Iz 40,29–31)

Nabývat nových sil, běžet bez únavy, jít bez umdlení nebo dokonce se vznášet jako orel... asi to jde, ale musíte použít doping. V tomto textu se o jistém dopingu skutečně píše! Oním dopingem je „skládat naději v Hospodina". Pak najednou přicházejí síly, které nejsou z nás a které jsou dodávány i těm, kdo normálně sílu nemají. Ti, kdo by měli být plni sil, umdlévají, a naopak slabí sílu mají.

Stojíme na prahu dalšího roku a dost možná se na něj díváme trochu s obavami. Prezidentské volby, které mají potenciál ještě více rozdělit národ, vláda bez důvěry sněmovny, hrozící jaderný konflikt se severní Koreou, nepokoje kvůli Jeruzalému, statisíce lidí prchajících z válečných zón a mnoho dalších oblastí ale i lidí, ze kterých jde strach. Jiní mohou prožívat nepokoj kvůli zdraví, dětem, které odcházejí od víry, kvůli sboru, který není v dobré kondici. Vždy byl, je a bude důvod k obavám, a proto je aktuální slovo o naději, o síle, která nemá zdroj v nás, dokonce ani v okolnostech, ale v Hospodinu.

Jenže kde vzít naději navzdory temnotě, která nás někdy obklopuje? Mám za to, že mít naději potřebuje i jistou disciplínu. „Vyžaduje vybrat si světlo, i když je kolem temnota, vybrat si život, i když jsou síly smrti viditelné, vybrat si pravdu, i když jsem obklopen lží. Opakem naděje je nejen beznaděj ale i z ní plynoucí skepse. Skeptikové hledají tmu, kdekoli se ocitnou. Ukazují na blížící se nebezpečí, nečisté motivy a skryté intriky. Důvěru nazývají naivitou, starost a péči falešnou romantikou, odpuštění falešnou sentimentalitou. Posmívají se nadšení, vysmívají se duchovní horlivosti a pohrdají charismatickým chováním. Sami sebe považují za lidi, kteří vidí realitu a kteří se nedají svést únikovými emocemi. Tím, že ale snižují Boží radost, jejich zatemnění vyvolává jen další tmu. Lidé, kteří poznali Boží radost, nepopírají temnotu, ale rozhodnou se, že v ní nebudou déle žít. Tvrdí, že světlu, které svítí ve tmě, se dá důvěřovat více než tmě a že i jen malé množství světla dokáže tmu rozptýlit. Jeden druhému ukazují záblesky světla, které tu a tam objevují. Objevují, že existují lidé, kteří žijí pro druhé, kteří následují Krista, kteří si navzájem léčí rány. Každou chvíli si mohu vybrat mezi nadějí a skepsí, mezi cynismem a radostí." (H. Nouwen) Moc bych nám v příštím roce přál, abychom si dokázali s Boží pomocí vybírat světlo, i když budou přicházet síly temnoty.

Nedávno jsem četl slova, která s tématem naděje souvisejí a která se mě v souvislosti s citovaným textem z Izajáše, hluboce dotkla. „Mládí – to není nějaký časový úsek. Je to stav mysli, rozhodnutí vůle, kvalita představivosti, vítězství odvahy nad bázlivostí či touhy po dobrodružství nad láskou k pohodlí. Člověk nezestárne tím, že je zde už řadu let. Zestárne tím, že opustí svůj ideál. Léta mohou přidat vrásky na jeho kůži, ale opustí-li člověk svůj ideál, objeví se mu vrásky na duši. Starosti, obavy, pochybnosti a zoufalství jsou nepřátelé, kteří nás pomalu ohýbají k zemi a obracejí nás v prach, ještě než zemřeme. Mladí zůstaneme, dokud budeme otevřeni vůči všemu, co je krásné, dobré a úžasné, dokud budeme schopni přijímat poselství jiných mužů a žen, přírody a Boha. Nastane-li den, kdy nás přemůže pesimismus a hořkost, a kdy nás bude sžírat zoufalství, pak nechť je Bůh milostiv vaší staré duši." (generál D. MacArthur) Když tento text vztáhneme na Izajášova slova, pak duchovní mládí není otázkou věku, ale schopností nenechat se převálcovat pesimismem a skepsí, a zároveň držení se ideálů, které přijímáme od Pána Boha. Pokud nás začne válcovat skepse, pácháme jistý druh sebevraždy. Četl jsem, že člověk prý může spáchat sebevraždu třemi způsoby – „může si sáhnout na život, může se nechat zabít a může sám sebe nechat žít bez naděje. Tato poslední forma sebedestrukce je tak vychytralá, že ji často nevnímáme, a tudíž jí nedokážeme čelit." (B. Manning)

Modlím se za naší církev i za sebe, abychom byli lidmi naděje. Abychom byli důvěřiví, starostliví, nadšení a horliví. Abychom jeden druhému ukazovali záblesky světla, které tu a tam objevíme.

Těším se na to, co pro nás jako církev, sbory ale i jednotlivce Pán církve připravil a mám naději, že mnohé z toho budu mít výsadu zakoušet spolu s Vámi. Mám naději, že společně budeme nabírat nových sil, protože požijeme povolený doping, kterým je naděje v Hospodinu.

Váš v Kristu David Novák